

[Indenrigsministeren.]

opsiges til Fraflytning før Oktober Flyttedag 1934 for Boligers Vedkommende og før Oktober Flyttedag 1935 for Forretningslokalers Vedkommende, medmindre der foreligger de Grunde til Opsigelse, som allerede efter den gældende Huslejelov giver Adgang til Opsigelse. En Undtagelse herfra danner dog Lejligheder, der er lejet i Ejendomme med kun 2 Lejligheder, og hvoraf Ejeren bebor den ene Lejlighed. Her kan Opsigelse finde Sted til April Flyttedag 1932. Endvidere kan i Henhold til § 6 Opsigelse finde Sted til April Flyttedag 1932 og derefter, naar Ejeren ønsker at nedrive eller ombygge sin Ejendom, og tillige skal i Henhold til § 7 Opsigelse kunne ske til dette Tidspunkt, altsaa April 1932, hvis Lejeren ikke vil indgaa paa en Lejeforhøjelse som den, jeg nævnte, og som altsaa Ejeren har Krav paa i Tilfælde af Hovedreparation eller Modernisering af Ejendommen.

Hvad jeg her har nævnt, er Hovedindholdet af de Indskrænkninger i Ejerenes Frihed, som Lovforslaget indeholder med Hensyn til Lejeforhøjelse og Opsigelse. De medfører paa den ene Side Ophør af Restriktionerne for en Del Lejligheder paa et tidligere Tidspunkt end af mig foreslaaet. Paa den anden Side maa jeg mene, at de betyder en stivere Ordning for de øvrige Lejligheder og et noget større Indgreb her. Jeg for min Del tror, at den af mig i Folketinget foreslaaede Ordning var mere ligelig til alle Sider og gav Adgang til i højere Grad at tilpasse sig efter, hvad der er rimeligt i hvert foreliggende Tilfælde, men Indholdet af Lovforslaget, som det her foreligger paa disse Punkter, er sikkert, hvad det overhovedet har været muligt at ens om, naar Enighed skulde opnaas mellem tre Partier.

Bestemmelserne vedrørende Tilflytning til Hovedstaden er udgaaet af Lovforslaget. Som jeg udtalte i Folketinget, er det efter min Mening i og for sig betænkeligt at opretholde en delvis Spærring af Tilflytning til en Del af Landet, og naar jeg i det oprindelige Lovforslag havde givet Adgang for Hovedstaadskommunerne til at opretholde en saadan delvis Spærring, skyldtes det, at man fra alle Sider — hvad man end i øvrigt kunde være uenig om — indenfor de paagældende Kommunalbestyrelser var enedes om at anmode om, at saadanne Bestemmelser opretholdtes nogen Tid endnu. Principielt er jeg ikke ked af, at Bestemmelserne er gaaet ud, men jeg vil dog sige, at jeg er tilbøjelig til at tro, at man skulde have set Tiden lidt an, efter at en Ændring i

Systemet var indtraadt den 1. Maj i Aar ved Overgangen fra den gamle til den nye Huslejelovgivning.

Endelig er Bestemmelserne i det oprindelige Lovforslag om en særlig Boligret udgaaet af Lovforslaget, idet alle Tvistemaal i Henhold til Loven skal indankes direkte for de almindelige Domstole. Jeg har i Folketinget givet Udtryk for ikke ringe Ængstelse for, at en saadan Ordning vil overbebyrde Domstolene, ligesom jeg har gjort gældende, at en særlig Ret med særlig sagkyndige Medlemmer efter min Mening vilde have haft bedre Betingelser for at bedømme disse Sager paa rette Maade, og jeg ønsker udtrykkelig at gøre Landstinget opmærksom paa, at jeg paa Grund af denne Ængstelse har søgt ved Forhandling med Folketingsudvalget at faa indført i Lovforslaget en Ordning, hvorved disse Sager, inden de forelægges Retten, skulde passere et Mæglingssraad med den Opgave at faa Parterne forligt om en rimelig Ordning. Jeg for min Del tror, at en saadan Bestemmelse vilde have medført, at langt den overvejende Del af Sagerne slet ikke var naaet frem til Domstolene. Venstre i Folketinget modsatte sig imidlertid dette Forslag, og da jeg maatte tillægge Enighed mellem tre Partier meget stor Betydning paa det Omraade, her er Tale om, da al Beskyttelse, hvis Enighed ikke opnaaedes, vilde ophøre til 1. Maj i Aar, nødsagedes jeg til at frafalde mit Forslag, men jeg maa beklage, at det var nødvendigt.

Jeg skal endnu kun sige, at §§ 1—3 opretholder i alt væsentligt de nuværende Aagerbestemmelser med en ganske lille Udvidelse i § 1, sidste Stykke, der siger, at hvis Retten ikke giver Lejeren Medhold, kan han dog ikke opsiges til Fraflytning før 3 Maaneder efter det Tidspunkt, han kontraktmæssigt kunde opsiges til Fraflytning.

Saaledes som de Udtalelser, jeg her har fremsat, giver Udtryk for, har der for mig været forbundet Betænkeligheder ved den Affattelse, Lovforslaget nu har faaet. Jeg skal heller ikke skjule for det høje Landsting, at der er Bestemmelser i Lovforslaget, som efter min Mening burde have været klarere affattet, og at jeg i saa Henseende har udfoldet Bestræbelser i Folketinget i Forstaaelse med de to Regeringspartier. Men som allerede nævnt repræsenterer Lovforslaget, som det her foreligger, efter mit Skøn det yderste, der i Folketinget kunde opnaas Enighed om mellem tre Partier. Under disse Omstændigheder har enhver maattet tage